

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/2399 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 12 декември 2017 година****за изменение на Директива 2014/59/ЕС във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) На 9 ноември 2015 г. Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“), одобрени от Г-20 през ноември 2015 г. Предназначението на стандарта за ОКПЗ е да се гарантира, че глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани „глобални системно значими институции“ (Г-СЗИ) в рамката на Съюза, разполагат с необходимия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, който да способства да се гарантира, че по време на реструктуриране и непосредствено след него може да продължи изпълнението на критичните функции без да се излагат на риск средствата на данъкоплатците (публични средства) или финансовата стабилност. В съобщението си от 24 ноември 2015 г., озаглавено „Към завършването на банковия съюз“, Комисията пое ангажимент до края на 2016 г. да изготви законодателно предложение, така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде въведен в правото на Съюза в рамките на договорения на международно равнище краен срок през 2019 г.
- (2) Въвеждането на стандарта за ОКПЗ в правото на Съюза трябва да бъде съобразено със съществуващото специфично за всяка институция минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички институции от Съюза, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾. Тъй като целта на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите от Съюза за поемане на загуби и рекапитализация, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка. По-конкретно, Комисията предложи хармонизираното минимално равнище на стандарта ОКПЗ за Г-СЗИ („минималното изискване за ОКПЗ“) и критериите за приемливост на задълженията, които се използват за спазване на този стандарт, да се въведат в правото на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, докато специфичната за всяка Г-СЗИ надбавка и специфичното изискване за всяка институция, които не е Г-СЗИ, както и съответните критерии за приемливост да бъдат уредени чрез целенасочени изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 132, 26.4.2017 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 173, 31.5.2017 г., стр. 41.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 30 ноември 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 декември 2017 г.

⁽⁴⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

Настоящата директива относно реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност допълва посочените по-горе законодателни актове в редакцията, която съответства на предложението за изменение, и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

- (3) С оглед на тези предложения и с цел да се осигури правна сигурност за пазарите и субектите, подлежащи на МИПЗ и ОКПЗ, е важно своевременно да се осигури яснота относно критериите за приемливост на задълженията, които се използват за спазване на МИПЗ и на правото на Съюза, с което се въвежда ОКПЗ, както и да се въведат подходящи разпоредби за унаследяване във връзка с приемливостта на задълженията, емитирани преди преразгледаването на критериите за приемливост да влязат в сила.
- (4) Държавите членки следва да гарантират, че институциите разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при минимално въздействие върху финансовата стабилност, като целта е избягване на последици за данъкоплатците. Това следва да се постигне чрез постоянно спазване от страна на институциите на минимално изискване за ОКПЗ, което трябва да бъде въведено в правото на Съюза чрез изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискване за собствен капитал и приемливи задължения, както е предвидено в Директива 2014/59/ЕС.
- (5) Стандартът за ОКПЗ изисква Г-СЗИ да изпълняват минималното изискване за ОКПЗ, с някои изключения, посредством подчинени задължения, които при несъстоятелност са с по-нисък ред от задълженията, изключени от ОКПЗ („изискване за подчиненост“). Съгласно стандарта за ОКПЗ подчинеността трябва да бъде постигната посредством правното действие на договор („договорна подчиненост“), законите на дадена юрисдикция („законова подчиненост“) или определена корпоративна структура („структурна подчиненост“). Където Директива 2014/59/ЕС го изисква, институциите, попадащи в обхвата на посочената директива, следва да изпълнят специфичното за тях изискване посредством подчинени задължения, така че да се сведе до минимум рискът от правно оспорване от страна на кредиторите на основание, че техните загуби при реструктуриране са по-големи от загубите, които биха понесли при обичайно производство по несъстоятелност (принцип за справедливо третиране на кредиторите).
- (6) Редица държави членки са изменили или понастоящем изменят правилата за реда на вземанията при несъстоятелност по необезпечен първостепенен дълг съгласно тяхното национално право в областта на несъстоятелността, с цел да дадат възможност на своите институции да изпълнят изискването за подчиненост по-ефективно, като по този начин се улеснява реструктурирането.
- (7) Между приетите досега национални правила има значителни различия. Липсата на хармонизирани правила на Съюза създава несигурност както за емитиращите институции, така и за инвеститорите, и има вероятност да затрудни прилагането на инструмента за споделяне на загуби за трансграничните институции. Липсата на хармонизирани правила на Съюза има вероятност да доведе и до нарушаване на условията на конкуренция на вътрешния пазар, тъй като разходите на институциите за изпълнение на изискването за подчиненост и разходите, понасяни от инвеститорите при закупуване на дългови инструменти, емитирани от институциите, може да се различават значително в рамките на Съюза.
- (8) В своята резолюция от 10 март 2016 г. относно банковия съюз ⁽²⁾ Европейският парламент прикани Комисията да представи предложения с цел допълнително намаляване на правните рискове от претенции съгласно принципа за справедливо третиране на кредиторите, а в заключенията си от 17 юни 2016 г. Съветът призова Комисията да представи предложение за общ подход към реда на вземания на кредиторите на банките с оглед да се повиши правната сигурност в случай на реструктуриране.
- (9) Следователно е необходимо да се отстранят съществените пречки пред функционирането на вътрешния пазар и да се избегнат нарушенията на конкуренцията, предизвикани от липсата на хармонизирани правила на Съюза относно реда на вземанията на кредиторите на банките, и да се предотврати възникването на такива пречки и нарушения в бъдеще. Ето защо подходящото правно основание за настоящата директива е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (10) За да се сведат до минимум разходите за спазване на изискването за подчиненост, както и евентуалните отрицателни последици за разходите за финансиране, настоящата директива следва да даде възможност на държавите членки да запазят, когато е приложимо, съществуващия клас обикновен необезпечен първостепенен дълг, който е свързан с по-малко разходи при емитиране от институциите в сравнение с всички други подчинени задължения. С цел да се повиши възможността за реструктуриране на институциите, с настоящата директива следва все пак да се изиска от държавите членки да създадат нов клас непривилегирован първостепенен дълг, чийто ред при несъстоятелност следва да е по-висок от реда на инструментите на собствения капитал и подчинените задължения, които не се включват в

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽²⁾ Все още непубликувана в Официален вестник.

инструментите на собствения капитал, но да е с по-нисък ред от реда на другите първостепенни задължения. Институциите следва да запазят свободата си да емитират дълг както в първостепенния клас, така и в клас непривилегиран първостепенен дълг. От тези два класа и без да се засягат другите възможности и изключения, предвидени в стандарта за ОКПЗ, за спазване на изискването за подчиненост, само класът непривилегиран първостепенен дълг следва да бъде приемлив за целите на изискването за подчиненост. Това има за цел да даде възможност на институциите да използват за своето финансиране, или по каквито и да било други оперативни съображения, свързани с по-малко разходи обикновен първостепенен дълг, и да емитират дълг от новия непривилегиран първостепенен клас, за да получат финансиране при спазване на изискването за подчиненост. Държавите членки следва да имат право да създадат няколко класа за другите обикновени необезпечени задължения, при условие че направят необходимото, без да се засягат другите възможности и изключения, предвидени в стандарта за ОКПЗ, за да гарантират, че само непривилегиран клас първостепенни дългови инструменти е приемлив за целите на изискването за подчиненост.

- (11) За да се гарантира, че новият непривилегиран клас първостепенни дългови инструменти отговаря на критериите за приемливост, описани в стандарта за ОКПЗ и предвидени в Директива 2014/59/ЕС, като по този начин се повишава правната сигурност, държавите членки следва да гарантират, че първоначалният договорен падеж на тези дългови инструменти е най-малко една година, че те не съдържат вградени деривати и че самите те не са деривати, както и че в съответната договорна документация във връзка с емитирането им и, когато е приложимо, в проспекта изрично е посочен техният по-нисък ред при обичайно производство по несъстоятелност. Дълговите инструменти с променлива лихва, определена въз основа на широко използван референтен лихвен процент, например Euribor или Libor, и дълговите инструменти, които не са деноминирани в местната валута на емитента, при положение, че главницата, изплащанията и лихвите са деноминирани в същата валута, не следва да се считат за дългови инструменти, съдържащи вградени деривати, единствено поради тези свои характеристики. Настоящата директива не следва да засяга никое изискване на националното право за регистриране на дългови инструменти в дружествения регистър на за задълженията на емитента, за да отговарят задълженията на условията за непривилегиран клас първостепенни дългови инструменти, предвидени в настоящата директива.
- (12) За да се повиши правната сигурност за инвеститорите, държавите членки следва да гарантират, че обикновените необезпечени дългови инструменти и другите обикновени необезпечени задължения, които не са дългови инструменти, имат по-висок ред съгласно техните национални закони в областта на несъстоятелността, отколкото новия непривилегиран клас първостепенни дългови инструменти. Държавите членки следва също така да гарантират, че новият непривилегиран клас първостепенни дългови инструменти има по-висок ред в сравнение с реда на инструментите на собствения капитал и реда на подчинените задължения, които не се включват в собствения капитал.
- (13) Доколкото целите на настоящата директива, а именно установяването на хармонизирани правила за реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност за целите на рамката на Съюза за възстановяване и реструктуриране, и по-специално повишаването на ефективността на режима за споделяне на загуби, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата на действието, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели. По-специално, настоящата директива не следва да засяга другите възможности и изключения, предвидени в стандарта за ОКПЗ, за спазване на изискването за подчиненост.
- (14) Целесъобразно е измененията на Директива 2014/59/ЕС, предвидени в настоящата директива, да бъдат прилагани за необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани на или след датата на прилагане на настоящата директива. Въпреки това, за целите на правната сигурност и за намаляване на разходите през преходния период, доколкото е възможно, е необходимо да се въведат подходящи защитни механизми по отношение на реда при несъстоятелност на вземанията, произтичащи от дългови инструменти, емитирани преди тази дата. Следователно държавите членки следва да гарантират, че при несъстоятелност редът на вземанията по всички текущи необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, които институциите са емитирали преди тази дата, се урежда от законите на държавите членки, приети към 31 декември 2016 г. Доколкото в някои национални закони, приети към 31 декември 2016 г., вече е отчетена целта за осигуряване на възможност на институциите да емитират подчинени задължения, при несъстоятелност редът на вземанията по част от или по всички текущи необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани преди датата на прилагане на настоящата директива, следва да може да бъде същият като при непривилегираните първостепенни дългови инструменти, емитирани съгласно условията на настоящата директива. Освен това, след 31 декември 2016 г. и преди датата на влизане в сила на настоящата директива държавите членки следва да могат да адаптират своите национални закони, уреждащи реда на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани след датата на прилагане на тези закони при обичайно производство по несъстоятелност, с цел да се спазват условията, предвидени в настоящата директива. В този случай единствено необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани преди прилагането на тези нови национални закони, следва да продължат да бъдат уреждани от законите на държавите членки, които са приети към 31 декември 2016 г.

- (15) Настоящата директива не следва да възпрепятства държавите членки да предвидят изискването настоящата директива да продължи да се прилага, когато емитентите вече не са задължени да спазват рамката на Съюза за възстановяване и реструктуриране, по-специално поради продажба на своите кредитни или инвестиционни дейности на трета страна.
- (16) Настоящата директива хармонизира реда на вземанията при обичайно производство по несъстоятелност, по необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, но не обхваща реда на вземанията по депозити при несъстоятелност извън предвиденото в действащите приложими разпоредби на Директива 2014/59/ЕС. Ето защо настоящата директива не засяга съществуващите или бъдещи национални закони на държавите членки, които уреждат обичайното производство по несъстоятелност, обхващащо реда на вземанията по депозити при несъстоятелност, независимо от датата, на която са направени депозитите, доколкото този ред на вземанията не е хармонизиран с Директива 2014/59/ЕС. В срок до 29 декември 2020 г. Комисията следва да направи преглед на прилагането на Директива 2014/59/ЕС по отношение на реда на вземанията по депозити при несъстоятелност и да направи оценка по-специално на нуждата от евентуални допълнителни изменения на директивата.
- (17) За да се осигури правна сигурност за пазарите и отделните институции, както и за да се улесни ефективното прилагане на инструмента за споделяне на загуби, настоящата директива следва да влезе в сила в деня след публикуването ѝ,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 2, параграф 1, точка 48 се заменя със следното:

„(48) „дългови инструменти“:

- i) за целите на член 63, параграф 1, букви ж) и й), означава облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, с които се създава или признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти; както и
- ii) за целите на член 108, означава облигации и други форми на прехвърляем дълг и инструменти, с които се създава или признава дълг;“;

- 2) Член 108 се заменя със следното:

„Член 108

Ред на вземанията при несъстоятелност

1. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност:

- а) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден за вземанията на обикновените необезпечени кредитори:

- i) частта от отговарящите на условията депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;
- ii) депозитите на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, които биха били отговарящи на условията депозити, ако не бяха направени в намиращи се извън Съюза клонове на институции, установени в Съюза;

- б) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден в буква а):

- i) гарантираните депозити;
- ii) вземанията на схеми за гарантиране на депозити, които се суброгират в правата и задълженията на вложителите, чиито депозити са гарантирани при несъстоятелност.

2. Държавите членки гарантират, че за субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а) — г), обикновените необезпечени вземания имат, съгласно тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, по-висок ред от този на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, които отговарят на следните условия:

- а) първоначалният договорен падеж на дълговите инструменти е поне една година;
- б) дълговите инструменти не съдържат вградени деривати и самите те не са деривати;
- в) в съответната договорна документация и, когато е приложимо, в проспекта във връзка с емитирането изрично е посочен по-ниският ред по настоящия параграф.

3. Държавите членки гарантират, че необезпечените вземания, произтичащи от дълговите инструменти, които отговарят на условията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в) от настоящия член, имат по-висок ред съгласно тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, от реда на вземанията, произтичащи от инструментите, посочени в член 48, параграф 1, букви а)—г).

4. Без да се засягат параграфи 5 и 7, държавите членки гарантират, че техните национални закони, уреждащи обичайното производство по несъстоятелност, в тяхната редакция към 31 декември 2016 г., се прилагат за реда при обичайно производство по несъстоятелност на необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани от субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а) — г) от настоящата директива, преди датата на влизане в сила на мерките в националното право за транспониране на Директива (ЕС) 2017/2399 на Европейския парламент и на Съвета (*).

5. Когато след 31 декември 2016 г. и преди 28 декември 2017 г. държава членка е приела национален закон, уреждащ реда при обичайно производство по несъстоятелност на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани след датата на прилагане на този национален закон, параграф 4 от настоящия член не се прилага за вземанията, произтичащи от дългови инструменти, емитирани след датата на прилагане на националния закон, при условие че е изпълнено всяко от следните условия:

а) съгласно съответния национален закон и по отношение на субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а) — г), обикновените необезпечени вземания при обичайно производство по несъстоятелност имат по-висок ред от този на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, които отговарят на следните условия:

i) първоначалният договорен падеж на дълговите инструменти е най-малко една година;

ii) дълговите инструменти не съдържат вградени деривати и самите те не са деривати; и

iii) в съответната договорна документация и, когато е приложимо, в проспекта във връзка с емитирането изрично е посочен по-ниският ред съгласно националния закон;

б) съгласно съответния национален закон необезпечените вземания, произтичащи от дълговите инструменти, които отговарят на условията, посочени в буква а) от настоящата алинея, имат по-висок ред при обичайно производство по несъстоятелност от реда на вземанията, произтичащи от инструментите, посочени в член 48, параграф 1, букви а)—г).

На датата на влизане в сила на мерките съгласно националното право за транспониране на Директива (ЕС) 2017/2399 необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, посочени в буква б) от първа алинея, са със същия ред като на вземанията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в) и параграф 3 от настоящия член.

6. За целите на параграф 2, буква б) и параграф 5, първа алинея, буква а), подточка ii) дълговите инструменти с променлива лихва, определена въз основа на широко използван референтен лихвен процент и дълговите инструменти, които не са деноминирани в местната валута на емитента, при положение, че главницата, изплащанията и лихвите са деноминирани в същата валута, не се считат за дългови инструменти, съдържащи вградени деривати, единствено поради тези свои характеристики.

7. Държавите членки, които преди 31 декември 2016 г. са приели национален закон, уреждащ обичайното производство по несъстоятелност, съгласно който обикновените необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани от субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а)—г), са разделени на два или повече отделни редове или съгласно който редът на обикновените необезпечени вземания, произтичащи от такива дългови инструменти, е променен по отношение на всички други обикновени необезпечени вземания от същия ред, може да предвидят дълговите инструменти с най-нисък ред на вземанията измежду обикновените необезпечени вземания да бъдат със същия ред като реда на вземанията, които отговарят на условията по параграф 2, букви а), б) и в) и параграф 3 от настоящия член.

(* Директива (ЕС) 2017/2399 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за изменение на Директива 2014/59/ЕС във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност (ОВ L 345, 27.12.2017 г., стр. 96).“.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 29 декември 2018 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите членки прилагат тези разпоредби от датата на влизането им в сила в националното право.

2. Когато държавите членки приемат разпоредбите, посочени в параграф 1, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Параграф 2 не се прилага, когато националните мерки на държавите членки, които са в сила преди датата на влизане в сила на настоящата директива, са в съответствие с нейните разпоредби. В тези случаи държавите членки съответно уведомяват Комисията.

4. Държавите членки съобщават на Комисията и на Европейския банков орган текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Преглед

До 29 декември 2020 г. Комисията прави преглед на прилагането на член 108, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС. Комисията прави оценка по-специално на необходимостта от допълнителни изменения по отношение на реда на депозитите при несъстоятелност. Комисията представя доклад за прегледа на Европейския парламент и на Съвета.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
M. MAASIKAS